

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov senátu JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci zadržaného **N. O. pre trestný čin krádeže s prit'azujúcimi okolnosťami** a iné Trestného zákona Maďarskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 29. januára 2009 o sťažnosti zadržaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. januára 2009, sp. zn. 2 Ntc 4/08, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť **N. O.**, nar. 25. septembra 1969 **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Na osobu N. O., štátneho občana Slovenskej republiky, v predmetnej trestnej veci Ústredný obvodný súd v Budapešti, Maďarská republika, vydal dňa 6. júna 2008 pod sp. zn. 201.B.25.486/2008, európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho zadržania a vydania na trestné stíhanie, pretože je vážne podozrivý z trestných činov označených ako 6-násobný trestný čin krádeže s prit'azujúcimi okolnosťami podľa § 316 ods. 1 Zákona číslo IV. z roku 1978 o Trestnom zákonníku (ďalej len Trestný zákonník), odsek 5 písmeno a/, 2-násobný trestný čin krádeže podľa § 316 ods. 1, odsek 4 písmeno a/, 3-násobný prečin poškodzovania v menšej hodnote podľa § 324 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, 21-násobný prečin zneužitia verejnej listiny podľa § 277 odsek 1 a 10-násobný prečin zneužitia platobného prostriedku nahradzujúceho hotovosť podľa § 313/C odsek 7 písmeno a/ Trestného zákona Maďarskej republiky, ktorých skutkov sa mal dopustiť v období od 26. septembra 2007 do 28. februára 2008 v Budapešti.

Na základe návrhu Krajského prokurátora v Bratislave z 09. januára 2009 pod sp. zn. 2 KPt 65/2008, bol N. O. uznesením predsedníčky senátu Krajského súdu v Bratislave

z 9. januára 2009, sp. zn. 2 Ntc 4/08, podľa § 17 odsek 1 zákona číslo 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona číslo 342/2007 Z. z. vzatý do väzby s tým, že väzba sa začala dňa 7. januára 2009 o 13.45 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti citovanému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 187 odsek 1 Trestného poriadku sťažnosť zadržaný N. O. prostredníctvom svojho obhajcu, ktorú sťažnosť do dňa konania neverejného zasadnutia bližšie nezdôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že krajský súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 17 odsek 1 zákona č.403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. Ak súd postupuje podľa § 4 odsek 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby; dôvodmi väzby podľa osobitného zákona (Trestného poriadku) pritom nie je viazaný. Ak nepostupuje podľa § 4 odsek 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby, ak sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia na konanie podľa odseku 1/ je príslušný krajský súd, v ktorého obvode bola osoba zadržaná.

V posudzovanom prípade zákonné podmienky pre postup podľa citovaného ustanovenia boli splnené. N. O. bol zadržaný na základe európskeho zatýkacieho rozkazu 7. januára 2009 o 13.45 hod. v Bratislave na Viedenskej ceste smerom od hraničného prechodu Berg príslušníkmi Policajného zboru, čoho dôkazom je zápisnica o jeho zadržaní (č. l. 115). Krajský prokurátor menovaného neprepustil zo zadržania, ale podal na príslušnom súde návrh na jeho vzatie do väzby 9. januára 2009 o 11.50 hod., teda zákonnú 48 hodinovú lehotu neprekročil. Krajský súd v Bratislave rozhodol o jeho vzatí do väzby uznesením ešte

toho istého dňa. Z uvedeného vyplýva, že ani krajský súd 48 hodinovú zákonnú lehotu neprekročil.

Niet sporu o tom, že na N. O. Ústredný obvodný súd v Budapešti, Maďarská republika, vydal európsky zatýkací rozkaz pod vyššie uvedenou spisovou značkou, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania skutkov popísaných v tomto európskom rozkaze, pričom skutky sú označené ako vyššie uvedené trestné činy podľa Trestného zákona Maďarskej republiky. Za najprísnejší z nich, trestný čin krádeže podľa § 316 odsek 1, odsek 5 možno podľa Trestného zákona dožadujúceho štátu uložiť trest odňatia slobody až na 5 (päť) rokov.

Z pripojeného európskeho zatýkacieho rozkazu vyplýva, že vo formulári v časti I/e sú vyznačené krížikom dva z tridsaťdva taxatívne vymenovaných trestných činov, a to falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami a falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov, čo zodpovedá označeniu vymedzenému v § 4 odsek 8 body 23/ a 24/. V prípade, že sa vydanie osoby žiada pre takto označené skutky, príslušné orgány vykonávajúceho štátu neskúmajú trestnosť skutku podľa ich právneho poriadku, ak ide o trestný čin podľa právneho poriadku štátu pôvodu a horná hranica trestnej sadzby je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej tri roky.

Za daného stavu preto krajský súd nepochybil, keď menovaného vzal do väzby. V prejednávanom prípade ide o postup podľa § 4 odsek 8 vyššie citovaného zákona, preto je nadbytočné a právne irelevantné skúmať prítomnosť dôvodov väzby v zmysle ustanovenia § 71 Trestného poriadku.

Krajský prokurátor vo svojom návrhu z 9. januára 2009 zároveň navrhol, aby krajský súd podľa § 21 odsek 1 Zákona o Európskom zatýkacom rozkaze číslo 403/2004 Z. z. rozhodol o vykonaní tohto európskeho zatýkacieho rozkazu. Krajský súd však o tomto návrhu bez uvedenia dôvodov nerozhodol a obmedzil sa iba na rozhodovanie o väzbe menovaného. Tu došlo zo strany krajského súdu k pochybeniu, pretože mal rozhodnúť jedným uznesením aj o tomto návrhu. V predmetnej veci bolo totiž vykonané predbežné vyšetrovanie pri predchádzajúcom vzatí N. O. do väzby a štát pôvodu dodal k európskemu zatýkaciemu rozkazu všetky požadované podklady. Preto nič nebránilo krajskému súdu rozhodnúť aj o tomto návrhu. Táto skutočnosť však nemá žiadny vplyv na rozhodnutie v zmysle § 17

odsek 1 vyššie citovaného zákona. O návrhu prokurátora bude musieť rozhodnúť osobitným rozhodnutím.

Obhajca zadržanej osoby JUDr. Š. Á. dňa 27. januára 2009 písomne oznámil najvyššiemu súdu, že uvedeným dňom vypovedal plnú moc na obhajobu N. O., ktorú skutočnosť písomne oznámil menovanému do výkonu väzby. Táto skutočnosť, však nebránila najvyššiemu súdu rozhodnúť o podanej sťažnosti, pretože obhajca je v zmysle § 43 odsek 3 Trestného poriadku povinný plniť svoje povinnosti až do skutočného prevzatia obhajoby iným zvoleným alebo ustanoveným obhajcom.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosť N. O. za dôvodnú, a preto podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť menovaného zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová